

[Lenger]

Som et andet eksempel kan nævnes direktoratet for udlændinges summariske behandling af visse sagsgrupper, hvor man tilsyneladende uden noget forsøg på at foretage en konkret vurdering af de enkelte sager i forhold til udlændingelovens materielle flytningebestemmelser meddeler afslag.

På denne mere enkle end elegante måde kan direktoratet naturligvis hurtigt flytte en betydelig sagspukkel fra sig selv og over til nævnet. Det sagligt hensigtsmæssige i fremgangsmåden kan dog drages i tvivl.«

Dette var en af de problemstillinger, jeg havde fat på i min kritik af direktoratet for udlændinge, og det er en kritik, som jeg vedstår, og som jeg tidligere har fremsat her fra talerstolen og også i pressen, uden at den på noget tidspunkt er blevet imødegået, hverken af ministeren eller af direktoratet. Jeg synes, den er meget central for den udvikling, vi har været igennem, og som jo er endt med, at flygtningenævnet har fundet det vanskeligt at klare sagsmængden. Jeg synes, det er meget centralt på denne måde at få konstateret, at flygtningenævnet får flere sager at tage stilling til, end det var strengt nødvendigt.

Der er en anden ting, jeg også godt lige vil fremhæve, og det er hr. Bjørn Elmquists og hr. Torben Lunds tillid til, at Dansk Flygtningehjælp nok skal klare at få asylansøgere til at oplyse, hvad det er, de har været ude for, før der bliver truffet afgørelser. Jeg synes ikke, det er så enkelt. Selv gode venner, som asylansøgere har fået i Danmark, har været lang tid om og har ført mange samtaler med asylansøgerne, før disse har været i stand til at fortælle, hvad det er, de har oplevet med tortur af dem selv og med henrettelse af familie og venner.

Hvis man virkelig skal have tillid til, at i hvert fald Dansk Flygtningehjælp kan få disse oplysninger frem i den videre procedure, må man også have det sådan, at Dansk Flygtningehjælp kan afsætte meget lang tid til at tale med dem. Det har taget meget lang tid for mange af de venner, de har fået i Danmark, at få disse forklaringer frem, og naturligvis kan Dansk Flygtningehjælp ikke afsætte ressourcer til at sidde og tale med asylansøgere i flere dage. Derfor er det, som fru Ebba Strange har sagt, sjakren med retssikkerheden, og de 10-15 pct., som vi mener kommer uden at opfylde betingelserne for at

få flygtningestatus, vil ikke være de samme 10 pct. som dem, der bliver afvist.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes, det er et meget væsentligt punkt, hr. Lenger her til sidst var inde på, og når nu hr. Kofod-Svendsen skal til at have ordet, kunne jeg jo bede ham tage stilling til det, men også til fortsættelsen, at selv efter samtalerne i Dansk Flygtningehjælp sker det i nogle tilfælde, at det først er i selve flygtningenævnet, de tør åbne sig, efter at de har fået sagførerhjælp.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg må over for hr. Lenger fastholde min tillid og min betragtning fra før, for vi taler om en temmelig grov sortering. Vi taler om dem, der har åbenbart grundløse ansøgninger, og så taler vi om en restgruppe, som nok vil vise sig at være den største i fremtiden. Men vi taler jo ikke om en detaljeret beskrivelse af et hændelsesforløb, hvordan torturen har fundet sted, hvornår og hvor og alle disse ting, men om en klar fornemmelse af, hvad det er for en baggrund, vedkommende kommer fra, hvilke aktiviteter vedkommende har haft, og hvilke kniber vedkommende eventuelt er blevet anbragt i. Og her har jeg fuld tillid til, at både direktoratets folk og Flygtningehjælpens repræsentanter nok skal kunne fornemme, hvad der er.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Det er ikke et spørgsmål om tillid, det er et spørgsmål om evner og nærmest om overnaturlige evner, og selv om jeg betragter mig selv som uhyre positiv over for de asylansøgere, der kommer, vil jeg heller ikke påtage mig på en relativt kort tid at få en asylansøger til at fortælle om de oplevelser, han har været ude for. Det kræver, at man virkelig vinder den pågældendes tillid. Og at der er tale om en grovsortering, vil jeg heller ikke acceptere, for det, der sker, er, at asylansøgeren for at blive fri for at tale om disse ubehagelige oplevelser, som han har været igennem, siger det, der er lettest at sige i den fa-